

Куди поспішали мурашки

В. Сухомлинський

На дереві сиділа Білочка. Вона їла горіх. Смачний, бо аж очі замружила. Крихітка горішка впала на землю. За нею друга, третя. Багато крихіток впало на землю.

А стежечкою між травою бігла Мурашка. Поспішала по їжу маленьким мурашеняткам. Вона прямувала на баштан: чула, що там є багато солодких крихіток кавуна. Раптом чує — падають з дерева крихітки горішка. Спробувала мурашка — горішок запашний і смачний.

Понесла Мурашка крихітку горішка до мурашника, розповіла сусідам: “Біжімо, мурашки, по горішки”. Зібралися мурашки в дорогу. А дітки Мурашчині їдять крихітку, яку принесла мама, діляться з товаришами. Всім діткам у мурашнику вистачило, ще й залишилось.

А мурашки вже під деревом. Зібрали крихітки й понесли додому. Вистачить усім їжі на зиму.